

30-11- ΟΡΘΡΟΣ

† Μνήμη τοῦ Ἅγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου
Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Ὕχος Ἡ Δι

Ἄ Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν 6

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου 6

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ως ὄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

6 Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου 6

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ως ὄνω)

Ἀπολυτίκιον.

Ἄρχος δὲ Δι

Ἄρχος τῶν Αποστόλων Πρωτόκλητος
 καὶ του Κορυφαίου αὐτῶν Πρωτόκλητος
 σποτηνῶν οἱ λων Ανδρεῖς αἱ κεετευε
 εἰρηνητῆς οἱ κουμενηδωρησθαί
 καὶ ταις ψυχαῖς ημωντο μεγάλες οἱ
 Άρχος ζαπατρικαὶ γιώκαι Αγίων
 ον Πνευματικοί Απολυτίκιον. Ἄρχος δὲ

Ἄρχος τῶν Αποστόλων Πρωτόκλητος, καὶ τοῦ Κορυφαίου αὐτάδελφος, τὸν Δεσπότην τῶν ὄλων Ἀνδρέα ἵκέτευε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταις ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

30-11 ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ἈΠΟСΤΟΛΟΥ ἈΝΔΡΕΟΥ

χ̄ Δ και νυν και α ει και εις τους αι ω
 και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

χ̄ Δ Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ
 χ̄ Δ γε λοις α γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου

θε ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω ται

θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει σαρ κου με νος

και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα

τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας

τον πρω το ο πλαστον ε σωσεν εκ θα να

του τας ψυ χας η μω ω ων

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν, Κάθισμα.
Ὕχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Ως θεῖον Μαθητήν, καὶ Πρωτόκλητον πάντων, Χριστοῦ τῶν Μαθητῶν, εὐφημοῦμέν σε πόθῳ, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι· ρῦσαι ποίμνην σου, ἦν ἐκ Θεοῦ ἐπιστεύθης, πάσης θλίψεως, καὶ ἀναγκῶν καὶ σκανδάλων, καὶ πάσης κακώσεως.

Δόξα... Πάλιν τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν.

Τὰς χεῖράς σου σεμνή, νῦν ἐκτείνασα οἴκτῳ, βοήθειαν ἡμῖν, ἐξ Ἅγίου παράσχου, καὶ δίδου ἀκίνδυνον, τὴν ζωὴν διανύσασθαι, τοὺς δοξάζοντας, τὸν σόν πανάγιον Τόκον, καὶ σὲ Δέσποινα, ἐπιγραφομένους Κόρη, ἐλπίδα καὶ καύχημα.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν, Κάθισμα.

Ὕχος γ'. Θείας πίστεως.

Πρῶτον εὗρέ σε, Χριστὸς μολοῦντα μύστην ἄριστον, Ἀνδρέα μάκαρ, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ τομῶς διαγγέλλοντα, τῇ οἰκουμένῃ καθάπερ ὑπόπτερον, καταφωτίζοντα ἐθνῶν τὰ συστήματα. Αὕτὸν ὡς Θεὸν παμμακάριστε ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Πάλιν τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε, Θεοκυῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ὁρευπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ὕχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀπόστολον πάντες ἀνευφημήσωμεν, ώς αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ θεῖον κήρυκα, καὶ ἐθνῶν πνευματικόν, σαγηνευτὴν ἀληθῶς, δτὶ προσήγαγεν ἡμᾶς, εἰς ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, Ἀνδρέας ὁ θεηγόρος, καὶ νῦν πρεσβεύει ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίου.

Τῶν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας Παρθένε ἄχραντε, ἀνενδοιάστως ἔχόντων σκέπη ὑπάρχουσα, ἐκ ποικίλων πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, πρεσβεύουσα τῷ Γίῳ σου, σὺν τοῖς αὐτοῦ Ἀποστόλοις, καὶ σῶσον πάντας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

30-11 ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ἈΠΟСΤΟΛΟΥ ἈΝΔΡΕΟΥ

Τὸ ά’ Ἀντίφωνον τοῦ δ’ Ἡχου.

Ἄρχος ἄντος

Ἐκ νεοτητοῦ μου πόλια απόλεμει με πάθη αλλαγής αντιλα-

πολεμεῖ με πάθη αλλαγής αντιλα-

βου καὶ σωσον Σωτηρίου Διάσημος

Οἱ μισουντες Σιων αἰσχυνθῆτε από του Κυρίου οὐ ως χορτούς γαρ πνύρι

εσεσθε απέξηραμε με νοι Διάσημος

Δοξα Πατρί καὶ γῇ ω καὶ Αγίῳ

ω Πνευματικῷ Διάσημος

Ἄγιοι ω Πνευματικῷ πασαψυχῇ ζωοτατοις καὶ καθαρσινούς ταις

πατερεσταις καὶ καθαρσινούς ταις λαμπρυνεταις

30-11 ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ἈΠΟСΤΟΛΟΥ ἈΝΔΡΕΟΥ

π β
 6 τη Τρι α δι κη Mo να α δι i ε ρο

κρυ φι ως
 6 λ
 χ μ β
 6 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τον αι ω νωναμην
 π β

6 λ γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα
 πα σαντηνκτι i σιν προς ζω ο γο νι i αν
 6 λ

Προκείμενον. Ἡχος δ.

Ἡχος λτος 6 λ

6 λ Εις πα σαν την γην εξ ηλ θεν ο φθογ
 γος αυ του 6 λ και εις τα πε ρα τα της οι κου
 με νης λτα ρη μα τα αυ του
 (Δις) 6 λ

30-11 ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ἈΠΟСΤΟΛΟΥ ἸΑΝΝΕΡΟΥ

Στιχ. χ⁶ οι ου ρα νοι δι η γουνται δοξαν
 Θε ου λ⁶ ποι η σιν δε χει ρω ων αυ του λ⁶ α
 ναγ γε ελλει το στε ρε ε ω μα λ⁶
 Εις πα σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φιο
 ογ γος αυ του ου ου λ^{z'} και εις τα πε ρα τα
 της οι κου ου με ε νης Δ^Δ τα ρη μα τα αυ
 του ου ου λ⁶

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάπω.

‘Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Χορός: Ἄ κυ ρι ε ε λε η σον

‘Ο Ιερεὺς: “Οτι Ἀγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...”

‘Ο Χορός: μη ην μη ην σα πνο η αι νε σα τω τον
 Κυ ρι ον

Τὸ τρίτον. Όι νε σα τω πνο η πασα τον Κυ ρι ο ον

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. ‘Ο χορός:

Ἄ κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

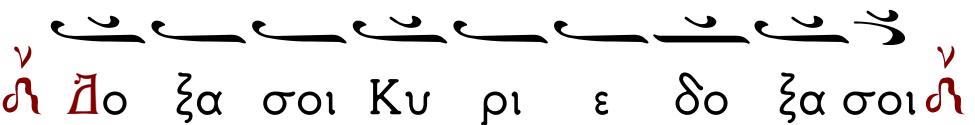
30-11 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟСΤΟΛΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ

‘Ο Διάκονος: Σοφία. ’Ορθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου. ’Ο Ιερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός:
Δι Και τω πνευματισου Δι

‘Ο Ιερεὺς: ’Εκ τοῦ κατὰ (...) Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

‘Ο Χορός:
Δι Δο ζα σοι Κυ ρι ε δο ζα σοι Δι

‘Ο Ιερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

‘Ο Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

‘Ο Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοù γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἔκισσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστεα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

“Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτῳ τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ὕχος Δι

Δοξα Πα τρι και γι ω και Α
 γι ω Πνευ ματι Ταις του Α πο στο ο λου
 πρε σβει αις ε λε η μον ε ζα λει ψον
 τα πλη θη των ε μω ω ων εγ κλη μα των
 Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων Α μην Ταις της Θε ο το ο
 κου πρε σβει αις ε λε η μον ε ζα λει
 ψον τα πλη θη των ε μω ω ων εγ κλη μα
 των

Είπα τό Ιδιόμελο. Ὅχος α'

χ^Μ π
π^q Ε λε η σον με ο Θε ος π^q κα τα το

με γα ε λε ος σου π^q και κα τα το πλη θος
των οι κτιρμων σου π^q ε ξαλειψον το α νο

ο μη μαα α α μου π^q

π^q Ο Πρω το κλη τος Μαθη της και μι μη
της του ου πα α αθους π^q συμ μορφου με νος
σοι Κυ ρι ι ε Η Αν δρε ας ο ο Α πο ο^o
στο ο ο ο λος π^q τους εν βυ θω της α γνοι ας
πλα νω με ε ε νους πο ο τε π^q τω αγ κι

στρω του Σταυ ρου σου α νελ κυ υ υ υ σα α
ας προ ση η γα γε ε ε σοι π^q ταις πρε σβει

αις αυ του γ πε ρα γα α θε **την** ζω ην η
 μων ει ρη η νε ευ σον **και** σω σον τα ας ψυ χα
 α ας η η η η μω ω ω ων

π
q

Κανόνες,

· Ο Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

· Ωδὴ α'.

· Ἡχος α'.

· Ο Είρμος.

Ωδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ύψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδόξασται. (*Δις*)

Στίχ. · Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ως μόνη τὸν ἄχρονον, Γίδην ἐν χρόνῳ, τεκοῦσα σαρκὶ ἀγνή, Παναγία ἄχραντε, πάντα τὰ χρόνια, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς, πάθη θεράπευσον.

Στίχ. · Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τραύματα Πάναγνε, τὰ τῆς ψυχῆς μου, καρδίας τὴν πώρωσιν, λογισμοῦ τὴν σκότωσιν, καὶ τοῦ νοὸς ἐκτροπάς, ἀφάνισον ὡς συμπαθής, ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Στίχ. · Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ φῶς ἡ κυήσασα, τὸν Λυτρωτήν μου, τοῦ σκότους με λύτρωσαι, καὶ βασάνων, Ἀχραντε, τῶν αἰωνίων ἔκεῖ, ὅπως σωζόμενος ύμνῳ, τὰ μεγαλεῖά σου.

Στίχ. · Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοός μου Πανάμωμε, τὰς ἀμαυρώσεις,
φωτί σου ἀπέλασον, ἡ τὸ φῶς κυήσασα, καὶ
δώρησαί μοι ἀγαθή, τὸ φῶς προσβλέψαι τὸ ἐκ
σοῦ, ἔξανατεῖλαν ἡμῖν.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἀποστόλου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ωδὴ α'. Ἡχος α'.

Σοῦ ἡ προπαοῦχος δεξιά.

Στίχ. Ἐπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν τεθιλωμένην μου ψυχήν, τῶν ἐννοιῶν τε καὶ λόγων ἐκκάθαρον, τῇ ἐνσκηνωσάσῃ σοι κήρυξ Χριστοῦ, Ἄνδρέα θείᾳ χάριτι, ὅπως καθαρῶς σοι, προσάξω ὕμνον ἐπάξιον.

Στίχ. Ἐπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τίμιον δὲ Πρόδρομος Χριστοῦ, τῶν ἑαυτοῦ Μαθητῶν ἀκροθίνιον, δὲ ἐκ στειρευούσης σε βλαστός, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι Χριστῷ, τῷ δεδοξασμένῳ, Ἄνδρέα χαίρων προσήγαγεν.

Στίχ. Ἐπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐρωτι καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ, τῆς ἀρετῆς τῶν βαθμίδων ἀρξάμενος, καὶ τὰς ἀναβάσεις ἀεὶ μελετῶν, ἐξ ἀμυδρᾶς δυνάμεως, πρὸς τὴν ἀκροτάτην, Ἄνδρέα δύναμιν ἔφθασας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγή, Χαῖρε ἡ κλῖμαξ
καὶ πύλη οὐράνιος. Χαῖρε ἡ λυχνία, καὶ στάμνος
χρυσή, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν ζωοδότην,
Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Κανὰν δεύτερος τοῦ Ἀποστόλου.

·Ωδὴ α'. Ἡχος α'.

·Ο διὰ σπύλου πυρὸς.

·Ἡχος Λ Πα

Στίχ. Λ πόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ καλάμῳ τοῦ Εὐαγγελίου, ἐκ τοῦ βυθοῦ
τῆς πλάνης ἀνελθών, Ἄνδρέα πολυύμνητε· σὺ
ἐξώγρησας λαούς, ὡς ἐπηγγείλατο Χριστός, ὁ
σαγηνεύειν διδάξας σε, ἀνθρώπους ὡς ἰχθύας
ζωγρεῖν.

χ^π Τῷ κα λα μω του Ευ αγ γε λι ου Δ
εκ του βυ θου της πλα νης α νελ θων π^π Αν δρε
α πο λυ υ μνη τε συ ε ζωγρη σας λα ους
ως ε πηγ γει λα το Χρι στος π^π ο σα γη
νε ευ ειν δι δα ξας σε αν θρω πους ως ιχ θυ υ
ας ζωγρειν π^π

Στίχ. Ἡ πόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο τῆς πίστεως στῦλος, ἡ ἔδρα τῶν ἀληθινῶν δογμάτων τοῦ Χριστοῦ, Ἄνδρέας ὁ θεόπνευστος, πάντα σήμερον καλεῖ, τῆς γῆς τὰ πέρατα, ἐօρτὴν ἐτήσιον συστήσασθαι· συνέλθωμεν οὖν πάντες πιστοί.

π ቅ ο τῆς πιστεως στυλος η ε δρα Δ̄των
 α λη θι νων δογ μα των του Χρι στου π ቅ Αν
 δρε ας ο θε ο πνευ στος παν τα ση με ρον κα
 λει της γης τα πε ρα τα π ቅ ε ορ την ε τη η σι
 ον συ στη σα σθαι Δ̄ συ νελ θω μεν ουν πα αν
 τες πι στοι π ቅ

Στίχ. Ἡ πόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ θαλάσσιον κύτος, δικτύοις ἐρευνῶν, τῇ τέχνῃ ἀλιεύς, σαγήνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἔθνη,

φῦλα καὶ λαούς, ζωγρεῖς ἐν Πνεύματι, καὶ τὸν ἄνω βυθὸν πολυθαύμαστε, σαφῶς ἀνακαλύπτεις ἡμῖν.

π Ὁ θα λα ασ σι ον κυ υ τος δι κτυ οις ε
 ρευ νων τη τε χνη α λι ευς π σα γη νη τη του
 Πνευ μα τος ε θνη φυ λα και λα ους ζω γρεις εν
 Πνευ μα τι π και τον α νω βυ θον πο λυ θαυ μα
 στε π σα φως α να κα α λυ υ πτεις η
 μιν π

Στίχ. Ἡ πόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μυστοπόλε, αὐτόπτα καὶ ὥρητορ, τῆς ἀπορρήτου γνώσεως Χριστοῦ, ὁ δεξάμενος ὄνωθεν Πνεῦμα Ἅγιον, λαλοῦν ἐν γλώσσαις καθήμενον, τῷ πυρὶ διαιροῦν τὰ χαρίσματα, ἵκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

π^ρ Μυ στο πο ο λε αυ το πτα και ρη η τορ

Δ^λτης α πορ ρη του γνω σε ως Χρι στου π^ρ ο

δε ξα α με νος α νω θεν Πνευ μα Α γι

ον Δ^λα λουν εν γλωσ σαις κα θη με νον π^ρ τω

πυ ρι δι αι ρουν ταχα ρι σμα τα Δ^λ ι κε

τευ ε σωω θη η ναι η μας π^ρ

Δόξα...

Προανάρχου Τριάδος, Μονάδα ύπερουσίως πίστει προσκυνῶ, οὐ τέμνων τὴν Θεότητα· ἔστι γὰρ ἐνοειδής, ἀπλὴ ἀμέριστος, συνάπτω δὲ αὐτήν, οὐσιότητι προσώπων, καὶ πιστῶς διαιρῶ.

π^ρ Προ α να αρχου Τρι α αδος Δ^λ Μο να

δα υ πε ρου σι ι ω ως πι στει προ σκυ νω Δ^λ ου

τε μνων την Θε ο τη η τα π^ρ ε στι γαρ ε

νο ει δης α πλη α με ρι στος ΔΔ συ να πτω
 δε αυ την ΔΔου σι ο τη τι προ σω ω πων ΔΔ
 και πι στωως δι αι ρω π
Και νῦν... Θεοτοκίον.

Βρεφουργεῖται Θεὸς ἐκ Παρθένου, καὶ νεουργεῖ τοὺς φθαρέντας ἐξ Ἀδάμ, καὶ λύει τὸ μεσότοιχον, καὶ τῆς ἔχθρας τὸν φραγμόν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, κατάραν εὔλογεῖ τῆς Προμήτορος, ἐξ ἀχράντου Μητρὸς προελθών.

π
 π
 νου ΔΔ και νε ουρ γει τους φθα ρεν τας εξ Α δαμ π
 και λυ ει το με σο τοι χον π π και της εχ θρας
 τον φραγ μον εν τη σαρ κι ι α αυ του π π κα
 τα ραν ευ λο γει της Προ μη το ρος εξ α

χραντου Μη τροος προ ελ θων

π
q

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἱρμὸς.

Γτερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὑδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε. (*Δις*)

Στίχ. **Ὕπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Τῆς στειρευούσης διανοίας μου, ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον, καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς, τὴν ψυχήν μου ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Στίχ. **Ὕπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Ῥῦσαι με πάσης κατακρίσεως, καὶ πολλῶν σκανδάλων τοῦ ὄφεως, τοῦ αἰωνίζοντος πυρός, καὶ τοῦ σκότους Πανάμωμε, ἡ τὸ φῶς ἀποκυήσασα, ἡμῖν τὸ ἀνέσπερον.

Στίχ. **Ὕπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Τὸ ἀπαραίτητον κριτήριον, καὶ τὸ πῦρ ἔκεινο τὸ ἄσβεστον, καὶ τὴν ἀπόφασιν Ἄγνή, τὴν φρικτὴν ὅλως δέδοικα, σπεῦσον σῶσον πρὸ τοῦ τέλους, ἀγαθὴ τὸν οἰκέτην σου.

Στίχ. **Ὕπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Εύλογημένος τῆς κοιλίας σου, ὁ καρπὸς Παρθένε πανύμνητε· τοὺς γὰρ φθαρέντας τῷ καρπῷ, διὰ ξύλου Σταυροῦ αὐτοῦ, ἀφθαρτίσας κατεστήσατο, κοινωνοὺς θείας χάριτος.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἀποστόλου.
·Ωδὴ γέ. ·Ο μόνος εἰδὼς.

Στίχ. **Ἀ**πόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ύπὲρ ἡμῶν.

Προσέδραμες δίψει οὐ κληθείς, Ἄνδρέα,
ἀλλ' αὐθαίρετος, τῇ τῆς ζωῆς πηγῇ ὕσπερ
ἔλαφος, καὶ πᾶσι ταύτην εὑρὼν ἐκήρυξας, καὶ
πιὼν ἐπότισας, ἀφθαρσίας νάματα, κεκμηκότα
τῇ δίψει τὰ πέρατα.

Στίχ. **Ἀ**πόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ύπὲρ ἡμῶν.

Ἐπέγνως τῆς φύσεως θεσμούς, Ἄνδρέα
ἀξιάγαστε, καὶ κοινωνὸν τὸν σύγγονον εἶληφας,
βοῶν· Εὔρηκαμεν τὸν ποθούμενον, καὶ
όδοποιήσαντι, τῆς σαρκὸς τὴν γέννησιν,
καθηγήσω τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. **Ἀ**πόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ύπὲρ ἡμῶν.

Сαγήνῃ τοῦ λόγου ἐκ βυθοῦ, ἀπάτης
ἐσαγήνευσας, τοὺς λογικοὺς ἰχθύας Ἀπόστολε,
καὶ τῇ τραπέζῃ Χριστοῦ ὀψώνιον, καθαρὸν
προσήγαγες, λαμπρυνθέντας χάριτι, τοῦ
φανέντος σαρκὸς ὅμοιώματι.

Στίχ. **Ὕ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίου.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρί, Παρθένε διὰ
Πνεύματος, τοῦ Παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος,
ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσεῖ, φλεγομένη
ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ
δεξαμένην τὸ ἀστεκτον.

Κανὼν δεύτερος τοῦ Ἀποστόλου.

Ἄχιος α'. Σπερεωθήπω ἡ καρδία μου.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγόγῳ καλοῦντι· Δεῦρο' ὅπίσω μου, τῷ
Χριστῷ εὐθὺς ἡκολούθησε, σὺν τῷ Ἀνδρέᾳ καὶ
Κηφᾶς, τὸν γενέτην ἐάσαντες, καὶ τὸ σκάφος
καὶ τὰ δίκτυα, ὡς πίστεως πρόβολοι.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ εἰδωλεῖα μετεποίησας, εἰς ναοὺς Θεοῦ
Πανσεβάσμιε, καθιερώσας ἐν αὐτοῖς, τοὺς υἱοὺς
τοῦ Βαπτίσματος, οὓς ἡ χάρις ἀνεκαίνισε, δι'
ὕδατος Πνεύματι.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν μαργαρίτην τὸν πολύτιμον, μυστικῶς
τῷ κόσμῳ προεύρηκας, τῷ τῆς καρδίας σου
ἀγρῷ, κεκρυμμένον Ἀπόστολε, ὃν τῇ πίστει
ἐθησαύρισαν, τὰ ἔθνη εύραμενα.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὦς θησαυρὸν τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν χερσὶ¹
λαβὼν Πολυῦμνητε, πᾶσαν ἐπλούτισας τὴν γῆν,

τοῦ ἐνθέου κηρύγματος· διό σου τὰ μνημόσυνα,
τιμᾶ σὺν τοῖς ἀθλοις σου.

Δόξα...

Τὴν ἐν Τριάδι μίαν δύναμιν, ὀρθοδόξως
πάντες ὑμνήσωμεν, ἀναρχον ἄκτιστον Θεόν,
διμοούσιον σύνθρονον, τρισυπόστατον τρισήλιον,
αὐτὴν ἀναμέλποντες.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Πᾶσα μὲν μήτηρ γόνον τίκτουσα,
παρθενεύειν ἔτι οὐ δύναται, σὺ δὲ τεκοῦσα τὸν
Χριστόν, Μητροπάρθενος πέφηνας, γαλουχοῦσα
τὴν ζωὴν ἡμῶν, Ἀγνὴ διαμένουσα.

Κάθισμα. Ἡχος πλ. δ^ν.
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ως πρωτόκλητον πάντων τῶν Μαθητῶν, καὶ αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ ὑπουργόν, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, κατὰ χρέος τιμῶμέν σε, τῷ γὰρ Ἀμνῷ τῷ αἴροντι, τοῦ κόσμου τὰ πταισματα, ἀδιστάκτῳ πόθῳ, θερμῶς ἡκολούθησας· ὅθεν καὶ τοῦ πάθους, κοινωνὸς ἀνεδείχθης, τοῦ σαρκὶ ὑπομείναντος, ἔκουσίως τὸν θάνατον. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Ἐπερον, ὅμοιον.

Τῶν εἰδώλων τὰ θράση καταβαλών, τοῦ Σωτῆρος τὰ πάθη ἐπιποθῶν, Ἀνδρέα μακάριε, ἀνεδείχθης Ἀπόστολος, οὐρανόθεν πᾶσι, πηγάζων τὰ θαύματα, καὶ ἐθνῶν ἐγένου, παμμάκαρ Διδάσκαλος· ὅθεν σου τὴν μνήμην, ἐπαξίως τιμῶντες, ἐν ὕμνοις δοξάζομεν, καὶ πιστῶς μεγαλύνομεν, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν. ὅμοιον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ· Χαῖρε Κόρη καθέδρα βασιλική, κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε θάλαμε, χλαμὺς ἀλουργόχροε, τιμαλφέστατον τέμενος, ἀστραπηφόρον ἄρμα, λυχνία πολύφωτε· Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε, καὶ παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, θεοκόσμητον σκήνωμα· Χαῖρε ἔνδοξε Νύμφη ἥλιοστάλακτε· Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Κοντάκιον. Ὡχος πλ. β'.
Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον θεηγόρον, καὶ μαθητῶν τὸν πρωτόκλητον τοῦ Σωτῆρος, Πέτρου τὸν σύγγονον εὐφημήσωμεν, ὅτι ὡς πάλαι τούτῳ καὶ νῦν ἡμῖν ἐκένραγεν· Εὑρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον.

·Ο Οἶκος.

Ἄνωθεν μὲν Δαυΐδ ἀναστέλλει ἀμαρτωλόν, ὡς ἐμέ, διηγεῖσθαι Θεοῦ εὐλόγως τὰ δικαιώματα, ὅμως πρὸς πίστιν διδάσκει πάλιν, καὶ ἐν δάκρυσι πλείστοις ἐξαγορεύει· Σήμερον γὰρ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἐὰν ἀκούσητε, καρδίας μὴ σκληρυνθῆτε, ὡς ποτε Ἰσραὴλ παρεπίκρανεν. Ἐπάγει οὖν τῷ ἔξῆς Ψαλμῷ· Τῷ Κυρίῳ ἡ σύμπασα γῆ ἄσσατε· Εὑρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον.

Συναξάριον.

Τῇ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἅγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου, Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Στίχοι.

30-11 ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ἈΠΟСΤΟΛΟΥ ἸΑΝΝΗΡΕΟΥ

Ἄντιστροφον σταύρωσιν Ἄνδρέας φέρει,
Φανεὶς ἀληθῶς οὐ σκιώδης ἀντίπους.

Σταυρὸν κακκεφαλῆς τριακοστῇ Ἄνδρέας
ἔτλη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Φρουριεντίου, Ἐπισκόπου Ἰνδίας.

Σπίχοι.

Φρουρούμενος χάριτι Σεπτῆς Τριάδος,
Φρουριεντίος δέδειχε φροῦδον τὴν πλάνην.

Ταῖς τῶν Ἅγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἔλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ἄχος Ἡ παρ

Ωδὴ α'. πρὸς τὸν Πατέρα
 Χριστὸν οὐ γενναταιδό ζα σατεπά
 Χριστὸς εξ ου ρα νω ων α παν τη σατεπά
 Χριστὸ ος ε πι γης υ ψωθη τε δι α σα
 τε τω Κυρι ω πα α σα η γη η η η
 και εν ευ φροσυ υ νη α νυ μη σατε
 λα οι ο τι δε ε δο ο ζα ασται πά
 Ωδὴ γ'. πρὸ των αι ωνων εκ Πατρος
 γεννηθεν τι αρρε ευστως γι ω πακαι επ ε
 σχατων εκ Παρθενου δισαρκωθεν τι ασπο
 ρως Χριστω ω τω Θεω βοη σωμεν πο

ο α' χορός Δ
α νυ ψωσας το κε ρας η μων Δ A
γι ος ει Κυ υ ρι ι ε π
Ωδὴ δ'. π Ραβδος εκ της ρι ζης I εσ σαι Δικαιαν
θος εξ αυ της Χριστε π εκ της Παρ θε νου α
νε βλαστη σας π εξ ο ο ρους ο αι νε τος
κα τα σκι ι ου δα σε ος π ηλ θες σαρκωθεις
εξ α πει ραν δρου π ο α α υ λος και Θε
ος Δ δο ξα τη δυ να μει σου ου Κυ υ ρι ι
ε π
Ωδὴ ε'. π Θε ο ος ω ω ωων ει ρη η η η
νης π Πατηρ οι κτιριμων ο της με γαλης βου

λη ης σου τον Αγ γελον ^π ει ρη νην πα ρε ε
 χο με νον α πε ε στει λας η μιν ^π ο
 θεν θε ο γνω σι ας ^Δ προς φως ο δη γη θεν
 τες ^π εκ νυ κτος ορ θρι ζον τες ^Δ δο ξο λο
 γου μεν σε φι λα αν θρω ω πε ^π
 Ωδη στ'. ^π Κ πλαγχνων I ω ναν ^π εμ βρυ ον α πη
 με σεν ^π ε να λι ος θηρ ^Δ οι οι ον ε
 δε ξα το ^π τη Παρ θε νω δε ^π ε νοι κη σας
 ο Λο γος και σα αρ κα λα βων ^π δι ε λη λυ
 θε φυ λα ξας α δι α φθο ρον ^π
 η ης γαρ ουχ υ πε στη ρεν σε ως ^π την

τε κουσαν κα τε σχεν α πη η μααντον πρ
 'Ωδὴ ζ'. πρ Παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες πρ
 δυ υσ σε βους προ σταγ μα τος κα τα φρο νη
 σαν τες πρ πυ ρο ος α πει λην ουκ ε πτο
 η θησαν διαλλεν με σω της φλο γος πρ ε
 στωτες ε ψαλλον πρ ο των Πα τε ε ρων Θε
 ος ευ λο γη το ο ος ει πρ
 'Ωδὴ η'. πρ Ηι νου μεν ευ λο γου μεν και προ
 σκυνουμεν τον Κυ ρι ον δι
 δι Θαυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο
 λος πρ ε ξι κο νι σε κα μι νος τυ πον πρ

ου γαρ ους ε δε ζα το φλε γει νε ους π ρ
 ου δε πυρτης Θε ο τη τος παρ θενου ην
 υ πε ε δυ νη δυν π δι ο ο α νυ μνουν
 τες α να μελ ψωμεν π ευ λο γει τω η κτι
 σις πα α σα τον Κυ ρι ον π και υ πε ρυ
 ψου ου τω εις παν τας τους αι ω ω
 ω να α α π α ας π ρ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός.

Τιμωτέρα πρώτου ἥχου.

Ἅχος Λ^π Πα^π

Σπίχος α' χ^Μ π^π Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον

κυ υ ρι ον π^π και η γαλ λι α σε το
πνευ μα μου Δ^Δ ε πι τω Θε ω τωσω τη ρι

μου Δ^Δ

Δ^Δ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βι ι ι μ και εν δο ξο τε ε ραν Δ^Δ α

συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ Δ^Δ την α δι

α φδο ρως Δ^Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν π^π την

ον τως Θε ο το κον Σε με γα λυ νο μεν π^π

Σπίχος β' χ^Μ π^π Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα

πει νω σιν της δου λης αυτου ^π_q ι δου γαρ α
 πο του νυν ^π_q μα κα ρι ου σι με πασαι αι
 γε νε αι ^Δ
^π
^Δ ^Δ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
 βει ει ει ειμ και εν δο ξο τε ε ραν ^Δ α
 συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ ^Δ την α δι
 α φθο ρως ^Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν ^π_q την
 ον τως Θε ο το κον Σε με γα λυ νο μεν ^π_q
^M
^π
^π ο ^π τι ε ποι η σε μοι με γα λει
 α ο Δυ να τος και α γι ον το ο
 νο μα αυτου ^π_q και το ε λε ος αυ του

30-11 ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ἈΠΟСΤΟΛΟΥ ἈΝΔΡΕΟΥ

εἰς γε νε αν και γε νε αν τοις φοβου με νοις
 αυ τον Δ
 π
 Δ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
 βει ει ει ειμ και εν δο ζο τε ε ραν Δ α
 συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ Δ την α δι
 α φθο ρως Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν π την
 ον τως Θε ο το κον Σε με γα λυ νο μεν π
 Σπίχος δ^ν χ^μ π^ρ Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο
 νι αυ του π δι ε σκορ πι σεν π υ πε ρη
 φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των
 Δ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

30-11 ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ἈΠΟСΤΟΛΟΥ ἈΝΔΡΕΟΥ

βει ει ει ειμ και εν δο ζο τε ε ραν ^Δλι α συγ
 κρι ι τως των Σε ρα φειμ ^Δλι την α δι α φιο
 ρως ^Δλι Θε ον Λο γον τε κου σαν ^πτην ον τως Θε
 ο τοκον ^πΣε με γα λυ νο μεν ^πτην
 Σπίχος ε' ^Μχ ^Γ ^π ^{κα} θει λε δυ να στας α πο θρο νων
 και υ ψω σε τα πει νους ^υ πει νων τας ε
 νε ε πλη σε να γα θων ^ρτην και πλου τουν τας ε
 ξα πε στει λε κε νους ^υ
^Μτην ^Π ^{την} Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^υ
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φειμ ^Μτην α δι α φιο ρως ^ρτην Θε ον Λο γον

τε κου σαν ^π_q την ον τως Θεο το κον Σε με γα λυ
^Ν_χ ^Π
νο μεν ^π_q

Σπίχος στ' ^χ_π ^π ^π Ἄν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
δος αυ του μνη σθη η ναι ε λε ε εους ^π_q ^ρ κα
θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η
μων ^ρ τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του
ε ως αι ω νος ^ρ

^Μ ^Π
^ρ ^{την} ^{Τι} μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ
^ρ και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι τως των Σε
^Μ ^Π
ρα φειμ ^ρ την α δι α φθο ρως ^ρ Θε ον Λο
γον τε κου σαν ^π_q την ον τως Θεο το κον Σε με γα

λυ νομεν ^π_q Είτα ψάλλεται
 ἡ θ' φόδη τῶν Καταβασιῶν.
 Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου την τι
 μι ω τε ε ραν ^M_Δ και εν δο ξο τε ε ραν ^π_q
 των α νω στρα τευ μα α α των ^π_q
 Μυ στη ρι ον ξε νον ^π_q ο ρω ω και
 πα ρα δο ξον ^π_q ου ρα νον το Σπη λαι ον
 ι ^π_q ρι ^M κον την Παρ θε νον ^π_q την
 φα ατ νην χω ρι ι ον ^π_q εν ω ω α νε
 κλι θη ο α χω ρη τος Χριστος ο Θε
 ος ^Δ ον α νυ μνουν τες με γα α λυ ο νο ο
 με ε ^M_Δ ε εν ^π_q

Ἐξαποστειλάριον.

Ὕχος γ'.

Ἐν Πνεύμαπ τῷ Ἰερῷ.

Ο λόγος ὁ προάναρχος, εὔρηκὼς σε παμμάκαρ, Πρωτόκλητον ἀνέδειξε, πάντων τῶν Ἀποστόλων, Ἄνδρέα παναοίδιμε, καὶ τοῖς τούτου ἵχνεσιν, ἐπόμενος ἀνεδείχθης, ὁδηγὸς πλανωμένων, πρὸς οὐράνιον αὐτούς, ἀνάγων θείαν πορείαν.

Ἐπερον.

Ὕχος β'.

Γυναικες ἀκουπίσθητε.

Τοῦ Πέτρου, τὸν συναίμονα, τῶν μαθητῶν τὸν πρώτιστον, αὐτόπτην καὶ ὑπηρέτην, γενόμενον τὸν τοῦ Λόγου, Ἄνδρέαν τὸν Ἀπόστολον, ἐνδόξως εὐφημήσωμεν· τὰ ἔθνη γὰρ ἐφώτισε, καὶ σταυρωθεὶς τελειοῦται, ὡς Μαθητὴς τοῦ Δεσποτού.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θεὸν δὲ περ ἐγέννησας, Παρθένε παναμώμητε, ἵκέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν εὑσεβῶν σε τιμώντων, σὺν τῷ κλεινῷ Ἀποστόλῳ, τυχεῖν θείας ἐλλάμψεως, τοῦ σοῦ Γίοῦ καὶ στάσεως, τῶν ἐκλεκτῶν καὶ Ἅγιων· ὁ β' χορός ὅσα γὰρ θέλεις ἴσχύεις.

Eἰς τοὺς Αἴνους.

Ἵχος Λα

Πα α α σα πνοο η η αι αι αι νε ε
σα α α τω ω τοον Ku υ υ ρι ι ι ι
ov η αι νει τε τον Ku ρι ι ov εκ τω ω ω
ων ou ρα α νω ων αι νει ει ει τε
ε α υ τοο ov εν τοι οι οις υ ψι
ι ι ι στοις η σοι πρε ε πει Δη υ υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ω ω
π η Δη νει τε αυ τοον πα α α αν τες οι
Α αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του η αι
νει ει ει ει τε α α αυ τον η πα σαι αι

δυ να α αμεις α αυ του ου σοι πρε ε πει
υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ε ω
ω ω ω π^q

Σπιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἅγίου.

Ἄχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

π^q Ἄι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
στει αις αυ του Δι αι νει τε αυ τον κα τα
το πληθος της με γα λω συ νης αυ του Δι

Βηθσαϊδὰ νῦν ἀγάλλου· ἐν σοὶ γὰρ ἦνθησαν,
ἐκ μυστικῆς λιβάδος, εὑωδέστατα κρίνα, Πέτρος
καὶ Ἄνδρεας, κόσμῳ παντί, τὸ τῆς πίστεως
κήρυγμα, εὑωδιάζοντες χάριτι τοῦ Χριστοῦ, οὗ
καὶ τὰ πάθη ἐμιμήσαντο.

π^q Ἄι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ

γος ^χ_Δ αι νει τε αυ τον ^Δ εν ψαλ τη ρι ω
και κι θα α ρα ^Δ_Δ

Ἄνδρέα χαῖρε καὶ σκίρτα, ὅτι ἐδέξω σαφῶς,
ἐν τῇ τοῦ Λόγου λάμψει, τὸν Ἡλιον τῆς δόξης,
Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὃν καὶ κρατῶν, ἐν τῇ
πίστει ἐκήρυξας, τοῦτον δυσώπει ἀπαύστως
ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει ἀνυμνούντων σε.

π ^χ₃ αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
χο ρω ^χ_Δ αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ
γα α νω ^Δ_Δ

Ο μυστολέκτης τῆς θείας, οἰκονομίας
Χριστοῦ, ὁ ἐκλεχθεὶς ἐν πρώτοις, μαθητεῦσαι
τῷ Λόγῳ, Ἄνδρέας ὁ θεόπτης, ἐβόα φησί, τὸν
συναίμονα Πέτρον ἴδων· Εύρηκαμεν τὸν
Μεσσίαν ὃν ἡ Γραφή, καὶ Προφῆται
προεκήρυξαν.

χ̄ π̄ Ἄι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
 η χοις Δ̄ Ἄι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
 α λα λαγ μου Δ̄ πα σα πνο η αι νε σα τω
 τον Ku ρι ον Δ̄ Ἄι

Η τῶν Πατρέων σε πόλις, Ποιμένα
 κέκτηται, καὶ πολιοῦχον θεῖον, καὶ κινδύνων
 παντοίων, δύστην καὶ φρουρὸν σε, Ἄνδρέα
 σοφέ, εὐχαρίστως τιμῶσά σε· Ἀλλ' ἐκδυσώπει
 ἀπαύστως ὑπὲρ αὐτῆς, διασώζεσθαι ἀλώβητον.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Δόξα. Ἡχος πᾶς Νη.

χ^N θο ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και
αι γι υι ω ω ω και Α γι ι ω ω Πνε
ε ε ε ε ευ μα α α α α α α τι
λ^M Τον κη ρυ υ κα τη ης πι ι ι ι στε ε ε
ε ως λ^A και υ πη ρε ε τη ν του ου Λο ο γου
Αν δρε ε αν ευ φη μη η η η σω ω ω
μεν λ^B ου το ος γαρ τους α αν θρω ω πους λ^N εκ
του βυ υ θου ου ου α λι ι ι ε ε ε
ευ ει λ^γ αν τι κα λα μου ου τον Στα αυ ρον
εν ταις χερ σι ι δι α κρα α των λ^P και

ως σπαρτὶ ι ι ο ον χα λω ων τη ην δυ
 να α μι ιν ⁶ ε πα να γει τας ψυ υ χα
 ας ^{γ'} α πο της πλα α α νης του ε εχ
 θρου ^Δ και προ σκο μι ζει τω Θε ε ω δω ρον
 ευ προ ο ο οσ δε ε ε ε κτον ^{γ'} α ει
 του ου τον πι ι στοι ^Δ συν τη χο ρει ει ει α
 α των μα θη τω ων του Χρι ι στου ευ φη μη
 η η η η σω ω ω ω μεν ^Δ ι ι να πρε
 σβε ε ε ε ευ η η α α αυ τω ^Δ ο
 ο πω ως ι λε ε ως γε ε ε νη ται αι η η
 μιν ^Δ εν τη η με ρα της κρι ι ι ι σε

30-11 ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ἈΠΟСΤΟΛΟΥ ἸΑΝΝΗΡΕΟΥ

ε ε ε ως

ν
δι

*Καὶ νῦν, προεόρπιον.
Ἡχος πλ. δ^ν.*

خ

Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ω ω

να ας + των αι αι ω ω ω νω ων α α α

μην γε

Ἐπορθεῖται αἱ Βηθλέεμι οἱ τῆν του

ου Θε ου Μη τροο ο ο πο ο ο λιν φω ω

ως γαρ το ο α α α α δυ υ υ υ τογ

ε πι σε ε γεν νη η η η σαι η η η

κει ει **δι** αγ γε ε λοι θασυ μασαα τε εν ου

ρα α νω ω η ανθρωποι δο ξα ασατε

ε πι ι ι ι τη η η ης γης **δ** μα γοι εκ

Καταρχήνεται το πρόσκομι μηδεποτέ προσκομίζεται
 προσκομίζεται το πρόσκομι μηδεποτέ προσκομίζεται
 ενεές αγράυλους ουν τε εξ τον τρισσοκλεεον δω ωρον
 ι ον υμνον με λω δη η η σαα α α τε
 πα α σα α πνοο η η αι νε σα α α α
 τω το ον παν του ου ουρ γε ε ε ε την

30-11 ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ἈΠΟСΤΟΛΟΥ ἈΝΔΡΕΟΥ

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΣΥΝΤΟΜΟΣ.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Ὕπαγος ἀπὸ Νη

Ἄδοξα ασοι τωδεῖξαντι τοφως ἀδόξα

ενυψίαιστοις Θεών καὶ επιγηζει

ρηηνηλεν ανθρωποιςευδοκια

Ἄγιονουουμεν σεεν λογουμεν σε

προσκυνουμεν σεδόξολογουμεν σελεν

χαριστουμεν σοι ἀδιατην μεγαα

ληνσουδόξαν

Ἄγιος ριεβασιλευ ἀδιεπουρανιεθε

επατερπαντοκρατοράγιος μο

νογενες ἀδιησουχριστεκαιαγιον

Πνευμα γλ

Ἄκυρι ε Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο
γι ος του Πατρος ο αι αι ρων την α μαρ
τι αν του κο οσ μου δι ε λε η σον η μας
ο αι αι αι ρων λ τας α μαρ τι ι ας του κο ο
σμου γλ

Ἄπροσδε ε ζαι την δε η σιν η μων δι ο κα
θη με νος εκ δε ζι ω ων του Πατρος νι και
ε λε η σον η μας γλ

Ἄ ο τι συ ει μονος Α γιος Συ ει μονος
Κυ ρι ος λ Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε

ου Πατρος αμην γλ

δι ^N Καθ ε καστηνη με ραν ευ λο γη σω

σε δι και αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον
αι ω ω να και εις τον αι ω να του αι

ω ω νος γλ

δι ^N Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η
με ρα ταυ τη δι α να μαρ τη τους φυ λα

χθη ναι η μας γλ

δι ^N Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος
των Πα τε ε ρων η μων δι και αι νε τον και
δε δο ξα σμενον το ο νο μα α σου δι εις τους

αι ω ωνας αμην γλ

δε ε νοι το Κυρι ε το ε λεος σου
εφη μας δικα θα α περηλ πι σα μεν ε πι
σε γλ

δι Ευ λο γη τος ει ει Κυρι ε λα δι δα
ξον με τα δι και ω ματαα σου γλ

(τρις)

δι Κυρι ε κατα φυ γη ε γεν νη η θηςη
μιν εν γε νε α και γε νε α δι ε γω ει
πα Κυρι ε ε λε η σον με δι ι ι ασαι
την ψυ χη ην μου δι ο τι η μαρτοον σοι δι
δι Κυρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο

ο ον με Δι του ποι ειν το θε λη μα σου Δι ο τι
συ ει ει ο Θε ος μου

Δι Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης Δι εν
τω φω τι σου ο θο με θα φως

Δι Πα ρα τει ει νον το ε λε ος σου τοις γι
νω σκου σι σε

Δι γι ος ο Θε ος Δι Α γι ος Ι σχυ ρος Δι
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δι Δο ξα Πα τρι ι και Γι ω Δι και Α γι ω

Πνευ μα τι

ω νας των αι ω ωνωναμην
 ḥ ḥ γι ος α θα νατος ε λε η σονημας ḥ
 Ἄσματικὸν.

χ ḥ α γι οος ο Θε ε ος
 ḥ ḥ α γι οος Ι σχυ ρος
 ḥ ḥ γι ι ος ḥ Α α θα α α α α να
 α α α α τος ḥ ε λε ε ε ε ε η σο ο
 ο ο ο ον η η μα α α α α α α ας ḥ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου Ἀνδρέου.

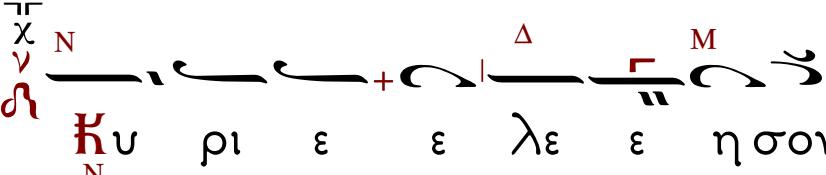
Ἄχος δὲ Δι

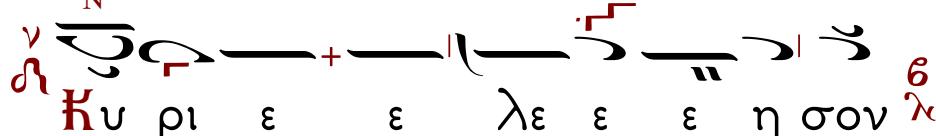
Ἄχος των Α πο στο λων Πρω τό κλη τος
 και του Κο ρυ φαι ου αυ τα δελ φος τον Δε
 σπο την των ο λων Αν δρε α ι κε ε τευ ε
 ει ρη νην τη οι κου με νη δω ρη σα σθαι
 και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ο
 ο ος

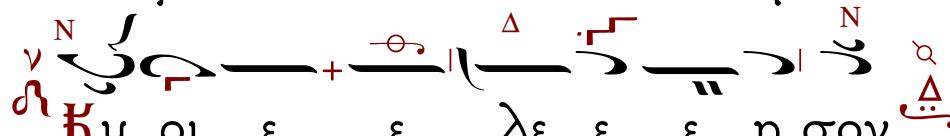
Εἰς τήν Θείαν Λειτουργίαν.

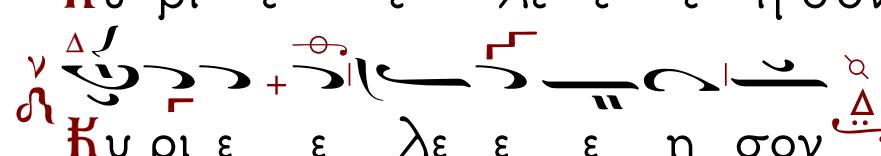
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

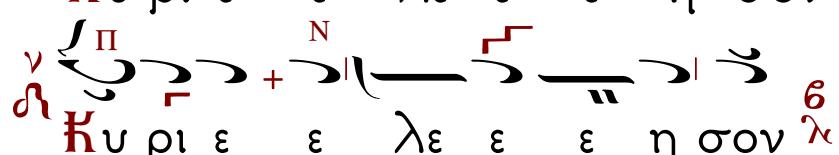
Ὕπατος λαβή Νη^ρ

1. Ἄντον
Ἄντον ρι ε ε λε ε η σον Ἄντον

2. Ἄντον ρι ε ε λε ε ε η σον Ἄντον

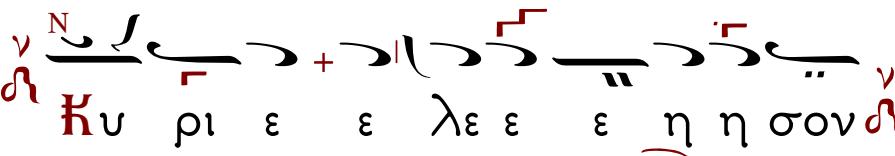
3. Ἄντον ρι ε ε λε ε ε η σον Ἄντον

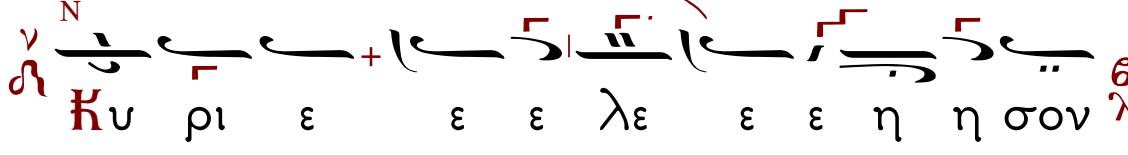
4. Ἄντον ρι ε ε λε ε ε η σον Ἄντον

5. Ἄντον ρι ε ε λε ε ε η σον Ἄντον

6. Ἄντον ρι ε ε λε ε ε ε η σον Ἄντον

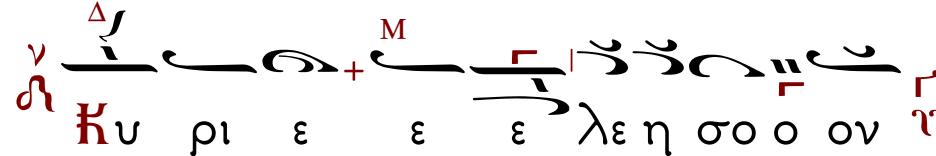
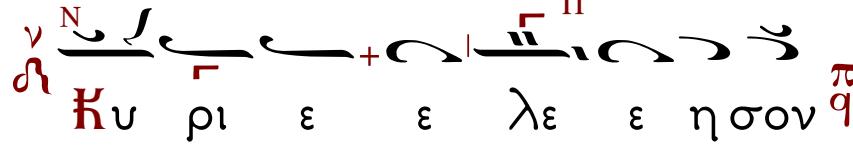
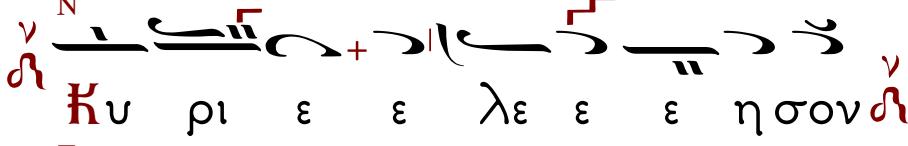
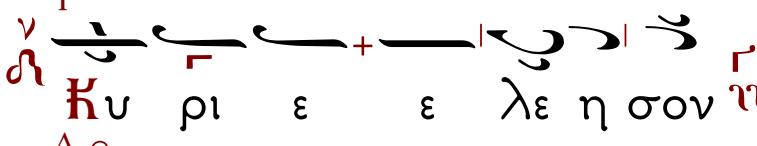
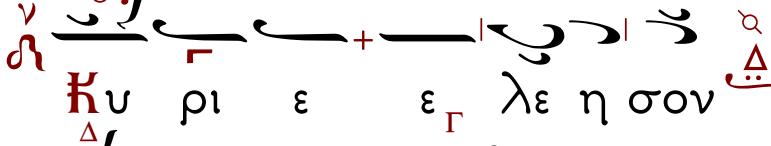
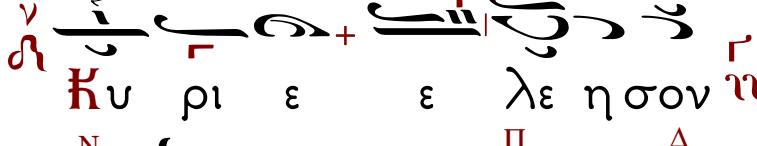
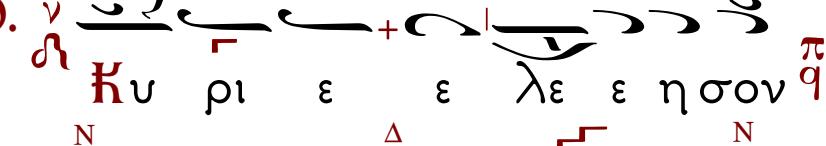
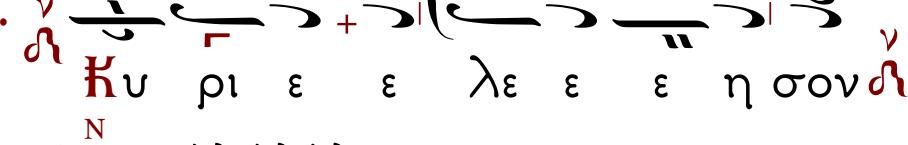
ΕΤΕΡΑ.

1. Ἄντον ρι ε ε λε ε ε η η σον Ἄντον

2. Ἄντον ρι ε ε ε λε ε ε η η σον Ἄντον

3. Ἄντον ρι ε ε λε η η σον Ἄντον

30-11 ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ἈΠΟСΤΟΛΟΥ ἈΝΔΡΕΟΥ

4. γ Δ η
Kυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον η
5. γ N π
Kυ ρι ε ε λε ε η σο ν π
6. γ N η
Kυ ρι ε ε λε ε ε η σο ν η
7. γ Γ η
Kυ ρι ε ε ε λε η σο ν η
8. γ ΔΘ η
Kυ ρι ε ε ε λε η σο ν η
9. γ Δ η
Kυ ρι ε ε λε η σο ν η
10. γ N π
Kυ ρι ε ε ε λε ε η σο ν π
11. γ N η
Kυ ρι ε ε λε ε ε η σο ν η
12. γ N η
Cοι Κυ ρι ε η

30-11 ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ἈΠΟСΤΟΛΟΥ ἈΝΔΡΕΟΥ

Ἄντιφωνον α'.

Ἄντιφωνον α'.

Ἄντιφωνον α'
Ἄντιφωνον α'

Ἄντιφωνον α'
Ἄντιφωνον α'

Ἄντιφωνον α'
Ἄντιφωνον α'

Ἄντιφωνον α'

Ἄντιφωνον α'

Ἄντιφωνον α'

Ἄντιφωνον α'

Ἄντιφωνον α'

Ἄντιφωνον α'

Ἄντιφωνον α'

Ἄντιφωνον α'

30-11 ΟΡΟΦΟΣ ἀγίου ἀποστόλου ἀνδρέων

τερ σωσονη μας
 Σπίχ. γ! Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οι μα σεν τον θρόνον αυτού και η
Βασιλεία αυτού παντωνδε σπόζει
Ἄχαις πρεσβει αις της Θεού τοκου Σω

Ἐπίσκοποι τερασσονήμας

Σπίχ. δ! Σπίχ. δ!

παν τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το

πω + της δε σπο τει ας αυ του

Γ M Δ + B
χ Δ Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δαὶς πρεσβεῖαις τῆς Θεοῦ οὐ τὸ οκου^{ζ'} Σωτέρος σωσον η μα^Β α^Μ ας^Δ.
Ἀνπίφωνον β'.

Δι μη η ην^Μ.
Σπίχ. α! Δι νει η ψυ χη μου τον Κυριον

ον^Δ αι νε σω Κυριον εν τη ζω η μου^Δ.

ψαλλωτω Θεω μου^Δ ε ως υ παρχω^Δ.

Δι ρω σον η μα ας γι ε Θεου^Γ ο εν^Δ
^Β α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος^Γ^Δ^Γ.

ψαλλοντας οι αλληλου^Δ ι α^Δ.

Σπίχ. β! Δι μα κα ρι ος ου ο Θεος ος^Δ

30-11 ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ἈΠΟСΤΟΛΟΥ ἈΝΔΡΕΟΥ

I α κωβ βο η θιος αυτου ^Δ η ελ πις
 αυτου ου ^χ ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του ^Δ

^Δ **Γ**ω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
 A γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος ^Δ
 ψαλλοντας οι αλ λη λου ι α ^Δ

Σπίχ. γ! ^Δ ^M ^Δ ^Δ ^Δ
 Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην ^Δ την θα λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις ^Δ

^Δ **Γ**ω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
 A γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος ^Δ

30-11 ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ἈΠΟСΤΟΛΟΥ ἈΝΔΡΕΟΥ

ψαλλονταςοι αλ λη λου ι α Δ

Σπίχ. δ! χ Δ Βα σι λευ σει Ku ρι ος εις
τον αι ω να Δ ο Θε ος σου Σι ων ρεις γε Δ

νε α αν και γε νε αν Δ

ω σον η μα ας γι ε Θε ου Δ ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος Δ

ψαλλονταςοι αλ λη λου ι α Δ

Δ ζα Πα τρι και γι ω και Α γι Δ

ω Πνευ μα τι Δ

και νυν και α ει και εις τους αι αι
ω νας των αι αι ω νων α μην Δ

30-11 ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ἈΠΟСΤΟΛΟΥ ἈΝΔΡΕΟΥ

Μ Δ
 ο μο νο γε νης γι ος και Λο γος
 του Θε ου Δ α θανατος υ πα α α αρ χων
 Μ
 6 και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
 Β
 τε ραν σω τη ρι ι αν Δ σαρ κω θη η ναι
 Ζ εκ της Α γι ας Θε ο το κου Δ και α ει
 Δ
 παρ θε νου Μα ρι ας Δ α τρε ε πτως ε
 Ν
 ναν θρω πη σας Δ σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 Μ
 ο Θε ος Δ θα να α τω α θα να τον πα τη σας
 Χ
 ει εις ων Δ της Α γι ας Τρι α δος Δ συν
 Δ
 δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι Δ και τω Α
 Ζ
 γι ω Πνευ μα τι Δ σωσον η μα Δ α ας

Τὸ γ' ἀνπίφωνον.
Ἄπολυπίκιον τοῦ Ἅγίου Ἀνδρέου.

Ἄχεος ἦ Δι

Σπίχ. Χ
Ἐις πα σαν την γην εξ ηλ θεν ο
Φθογ γος αυ του και εις τα πε ρα τα της
οι κου με νης τα ρη μα τα αυ του
Ὡς των Α πο στο λων Πρω τό κλη τος
και του Κο ρυ φαι ου αυ τα δελ φος τον Δε
σπο την των ο λων Αν δρε α ι κε ε τευ ε
ει ρη νην τη οι κου με νη δω ρη σα σθαι
και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ο
ο ος

Εἰσοδικόν.

Ἄχος Δι

Χ ^M Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ
 Β σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω ^Δ Κω
 σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν α γι οις
 Μ θαυ μα στος ^Δ ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου
 Δ
 ι α

Ἄπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου Ἀνδρέου.

Ἄχος ἦ Δι

Ἄχος των Α πο στο λων Πρωτόκλη τος
 και του Κο ρυ φαι ου αυ τα δελ φος τον Δε
 σπο την των ο λων Ανδρε α ι κε ε τευ ε
 ει ρη νην τη οι κου με νη δω ρη σα σθαι
 και ταις ψυχαις η μων το με γα ε λε ος

Ἄπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ.

Ἄγιος Ἐπίσκοπος Γαλάτων

Ἄγιος Παρθενός της νοσής σημερούντος τον προστάτην
 αιώνιον Λόον ο γονδαλενόν Σπηλαίον ε
 ερχεται από τη κεινα πορφηνη η τωστή
 χορευει η οι κουμενεις νη α κου
 τι στηειει ει σαδό δοξασοντο με τα Αγ
 γε λων και των Ποι με ε ε νων βουλη
 θεντα ε ποφθη η ναι παι δι ον νε ον
 τον προστάτην θεον ο ο ο ο ο οντον

οντον

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Μνήμη τοῦ Ἅγίου καὶ ἐνδόξου

Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἔπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. 4:9-16

Ἄδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ήμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἐνδοξοί, ἡμεῖς δὲ ὄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἴδιαις χερσὶ· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἔως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίους

παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ’ οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

Ἄλληλούϊα. (γ') **Ἄχος α'.**

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. **Ο** Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἀγίων.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν.

Ιωάννου Μαυρομάτη Πρωτοψάλτου.

Ἡχος λαλητικός

30-11 ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ἈΠΟСΤΟΛΟΥ ἸΑΝΝΕΡΟΥ

ρα α εις τα πε ε ρα τα α α **λα** α α α
 α **ν** τη ης οι κου με ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε **νη** ης **λ** τα ρη η η η η η η η
 μα α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α
 τα α α α α α α α α α α α α α α α α α
 του ου ου **λου** ου ου ου ου **λ** λη λου
 ου ι ι ι ι α α α α α α α
 α α α

λ

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ὕχος Δι

Ἐι δο μεν το φως το α λη θι νον ε
 λα βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νι ον ευ ρο
 μεν πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
 α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
 η η μας ε σωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

Ὕχος Δι

Ἄ μην α μην α μην εις α φε σιν
 α μαρ τι ων και εις ζω ην αι ω ω
 νι ον

Δ Πληρω θη τω το στο μα η μων Δ
 αι νε σε ως σου Κυρι ε 6 ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ξαν σου Δ ο τι η ξι
 ω σας η μας Δ των α γι ων σου με τα
 σχειν μυστη ρι ι ι ι ων 6 τη ρησον η
 μας εν τω σω α γι α σμω Δ ο λην
 την η με ραν με λε ταν την δι και ο συνην
 σου 6 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α
 Αλ λη λου ου ι α α α α

Εἶη τὸ ὄνομα.

Ἄρχος τῷ Διὶ

Ἄμην εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Η Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγίνε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν I.N. Αγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.